

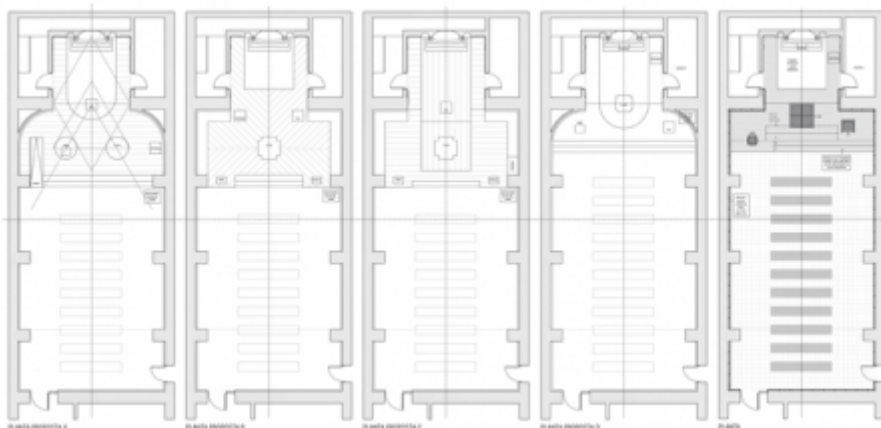
Reforma de presbiteri per una capella fonda a Vic

Dll, 14/10/2019 per Eloi Aran Sala
[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

Per raons que no venen al cas, finalment el projecte que presento ara no es durà a terme però considero que tenia la seva gràcia i pot ser pres de referència per a petites intervencions de reformes de presbiteris. Es tracta de la reforma del presbiteri de la “Capella fonda” (Capella del Santíssim) del temple parroquial de El Carme de la ciutat de Vic.

L'inici de l'encàrrec és força significatiu atès que segurament és compartit per altres comunitats parroquials. L'encàrrec parteix del fet que la comunitat actual, molt minvada, es troba dispersa en les celebracions dominicals donada la gran dimensió de la nau principal del temple parroquial; per això es proposa arranjar la capella fonda situada, seguint els esquemes clàssics, a l'esquerra del presbiteri. La capella té unes dimensions considerables, amb una nau de gairebé 8 metres de llum i 15 de llargada coberta amb una volta de canó, està decorada amb ornamentació clàssica, dotada amb un cor al fons i un cambril amb dues petites sagristies a banda i banda. Podria ser ben bé entesa com una capella dins d'una altra.

El cas és que l'espai de l'absis o cambril, on hi ha l'altar preconiliar adossat a la paret, sota la imatge del Sagrat Cor, és insuficient i no respon als criteris del CVII, de forma que es va disposar un altra de fusta d'un antic lateral en posició versus popular (de cara al poble) que no té cap relació amb el mobiliari de la capella i, per altra banda, la seu i l'ambó disposen d'un espai extremadament reduït a banda i banda de l'arc de triomf de l'església previ l'absis. A més a més, l'ambó i la seu queden “barrats” per una balustrada que actua de separador, a mode d'antic combregatori, a les dues bandes de les escales centrals.

Es podria haver plantejat una distribució de l'assemblea de forma central, però aquesta opció va quedar desestimada des del principi; per tant, totes les propostes van anar en la línia d'allargar el presbiteri. Les primeres propostes encara mantenien l'esperança de cercar una forma que fes més evident la comensalitat eucartística, disposant bancs entorn el nou presbiteri, però la comunitat parroquial va desestimar-les perquè va considerar que el presbiteri era massa gran. En aquestes primeres opcions es va estudiar la disposició i la relació entre el “trident litúrgic seu-altar-ambó” on hi ha una clara ressonància amb altres intervencions

del despatx T113.

La opció final, que no s'ha dut a terme malgrat tenir l'aprovació i el vist-i-plau del rector i el representant de patrimoni del bisbat a les reunions, era una solució molt clara i "clàssica": alineació de l'ambó, l'altar i la seu en un mateix pla frontal a la nau tot allargant el mínim imprescindible el presbiteri per tal de poder fer un nou graonat pel davant de l'existent al llarg de la nau excepte l'àmbit propi de l'ambó. El nou presbiteri es preveu projectat de fusta, en consonància amb el nou sòcol perimetral acústic també de fusta, de forma que es llegeix la intervenció com una intervenció unitària i diferenciada respecte el conjunt de la capella com es pot veure en la imatge renderitzada. Els elements del mobiliari litúrgic són una reinterpretació del text de la `teofania de Moisès, la bardissa ardent (Ex 3).

